

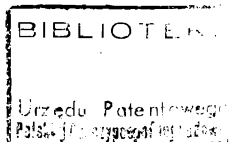
4 lutego 1928 r.

2

URZĄD PATENTOWY

A47b 19/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 8152.

Kl. 34 i 8.

34i 19/10

Michel René Castille
(Opelousas, Louisiana, Stany Zjednoczone Ameryki).

Urządzenie ułatwiające mówcy odczytywanie wygłoszanej mowy.

Zgłoszono 26 października 1926 r.

Udzielono 15 grudnia 1927 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy urządzenia, które ma na celu ułatwić lektorowi lub publicznemu mówcy korzystanie z podręcznych środków.

Na załączonych rysunkach fig. 1 przedstawia pionowy przekrój urządzenia według wynalazku; fig. 2 — w perspektywie układ części napędnych urządzenia; fig. 3 — wewnątrz skrzynki z wałcami, przyczem drzwiczki są otwarte; fig. 4 — środkowy podłużny przekrój skrzynki z wałcami przy zamkniętych drzwiczkach; fig. 5 — przekrój części skrzynki w miejscu osadzenia walca, który służy do przewijania paska lub wstęgi i fig. 6 — oprawkę z osadzonymi w niej zębatymi kołami stożkowymi do napędu wałców.

Na rysunkach cyfra 1 oznacza wznie-

sienie lub podium, na którym stoi mówca przy wygłaszaniu mowy lub wykładu; z przodu wzniesienia umieszczony jest pulpit 2, zaopatrzony w pionowe oparcie 3, wystające nad powierzchnią pulpitu. Nad wzniesieniem 1 umieszczony jest daszek 5, jeżeli wzniesienie znajduje się na otwartym powietrzu, jeżeli zaś wzniesienie ustawione jest na sali, wówczas daszek może tworzyć część sufitu tej sali.

Daszek wystaje w miejscu 6 poza wzniesienie, osłaniając pulpit 2, i posiada na przodzie listwę 7, którą doskonale widzi mówca, stojąc na wzniesieniu 1, a która nie przyciąga jednak uwagi słuchaczy, stojących lub siedzących przed wzniesieniem. Listwa 7 może jednocześnie tworzyć podstawę daszka 5.

Do listwy tej przymocowana jest skrzynka 8 z drzewczkami 9 na zawiasach, posiadająca otwór obserwacyjny 10. Wzniesienie i pulpit mogą być oświetlone lampkami 11, zawieszonymi pod daszkiem 5 tak, że otwór 10 i ukazujący się w nim tekst mowy są dokładnie widoczne. Wewnątrz skrzynki są umieszczone walce 12 i 13, na które jest nawinięta wstęga 14 z wydrukowanym na niej uprzednio całkowitym lub częściowym tekstem mowy lub wykładu. Walce są zaopatrzone w szczeliny 15, w które zakłada się końce wstęgi 14, wobec czego przy obracaniu walców w jedną stronę wstęga przewija się z jednego walca na drugi, gdyż końce jej są odpowiednio umocowane w szczelinach 15. Na dolny walec 13 jest początkowo nawinięta całkowita długość wstęgi 14, za wyjątkiem, oczywiście, tej części jej, która przechodzi na górny walec 12 i jest do niego przymocowana; pośrednia część wstęgi pomiędzy walcami opiera się na płycie 16, której brzegi dolny i górny są wygięte wtył, wobec czego wstęga przesuwa się gładko i lekko po powierzchni płytki, nie ulegając uszkodzeniom. Walce 12 i 13 są tak ustawione, żeby można było łatwo umocować na nich lub zdjąć z nich wstęgę; dolny walec jest utrzymywany w należytem położeniu zapomocą trzpienia 17, który jest przymocowany do ścianki skrzynki i wchodzi w odpowiednią tulejkę walca. Na przeciwległy koniec walca naciska sprężynująca oprawka 18, przymocowana do ścianki skrzynki, wobec czego trzpień 17 nie może wyskoczyć ze swej tulejki; trzpień 19 jest przepuszczony przez naciskającą część oprawki 18 i wchodzi w wydrążenie lub drugą tulejkę walca. Zewnętrzny koniec 20 trzpienia 19 jest rozszerszony i posiada zagłębienie, w którym jest umocowany wewnętrzny koniec sworznia 21 zaopatrzonego w główkę 22. Sprężyna 23 nawinięta na sworzeń 21 przyciska trzpień 19 do walca. W razie po-

trzeby zwolnienia walca, należy pociągnąć główkę 22, wówczas trzpień 19 wychodzi z zagłębienia walca, który wówczas łatwo może być zdjęty z trzpienia 17. Walec 12 jest podtrzymywany na jednym końcu również przez sworzeń 21 i trzpień 19, lecz na jego drugim końcu znajdują się zagłębienia 24, w które wchodzi trzpień, znajdujące się na krążku 25, tworzącym wewnętrzny koniec piasty 26, przechodzące przez otwór w bocznej ścianie skrzynki. Piasta ta jest zaopatrzona w osiowe zagłębienie, w które wchodzi odpowiedni kanciasty koniec 28 napędowego wału 29.

Wał 29 opiera się na łożyskach i przechodzi za listwą 7; na drugim końcu tego wału jest osadzone zębate koło stożkowe 30 zaczepiające podobne koło 31 na przednim końcu wału 32; na drugim końcu tego wału jest osadzone zębate koło stożkowe 33, podobne do kołka 30, 31 i zaczepiające również zębate koło stożkowe 34, osadzone na górnym końcu wału 35. Na dolnym końcu tego wału jest osadzone zębate koło stożkowe 35, zaczepiające także koło 37, osadzone na końcu wału 38, wprawianego w ruch bezpośrednio. Oprawki łożyskowe 39 są przymocowane z boku wzniesienia, w celu podtrzymywania końców wałów 29, 32 i 35. W celu podtrzymania dolnego końca wału 35 i przylegającego końca wału 38 jest umocowana na pulpicie oprawka 40, posiadająca pionową sprężynującą część 41 dla końca wału 38 i wygięty nazewnątrz koniec 42 dla końca wału 35. Opisany kształt oprawek zabezpiecza dokładne działanie zaczepiających się kółek zębanych.

W celu odpowiedniego naciągnięcia wstęgi pomiędzy walcami 12 i 13 oraz w celu zabezpieczenia jej od zbytich przesunięć, na dnie skrzynki jest umocowana płaska sprężyna 43, która naciska na część wstęgi, nawiniętą na dolny walec 13 (fig. 4). Sprężyna hamuje

powrotne rozwijanie się nawiniętej części wstęgi, która wobec tego jest dostatecznie naciągnięta i gładko układa się na podtrzymującej ją płytce 16, gdy wał 38 przestaje się obracać.

Mówca jest często zakłopotany wskutek tego, że przy udzielaniu objaśnień lub odpowiedzi odbiega mniej lub więcej od przygotowanego tekstu i następnie nie może sobie przypomnieć, skąd należy rozpocząć dalszy ciąg mowy. Wielu lektorów korzysta wówczas z krótkich notatek, lecz w niektórych wypadkach należy dokładnie rozpoczynać od przerwanej miejsca, by zapewnić ciągłość przemówienia. Niniejszy wynalazek daje mówcy możliwość kontroli nad wygłaszaną mową i zabezpiecza od kłopotliwych przerw. Przed publicznym występem zakłada się wstęgę z napisanym lub wydrukowanym na niej tekstem na walcu 12 i 13 w skrzynce, którą umieszcza się tak, by mówca mógł dokładnie czytać przez otwór 10, podczas gdy publiczność nie widzi ani skrzynki, ani wałów napędowych, tem bardziej, że części te mogą być zamaskowane odpowiednimi dekoracjami. Mówca, oczywiście, może wygłosić z początku część swego przemówienia z pamięci, a następnie w razie potrzeby pokręca jedną ręką wał 38, nastawiając odpowiednią część wstęgi w okienku. Gdy mówca wskutek tej czy innej przyczyny odbiega

od przygotowanego tekstu, wówczas zastrzymuje on wał 38, a następnie jedno spojrzenie na skrzynkę wystarczy, by mu wskazać skąd należy rozpocząć dalszy ciąg przemówienia.

Zastrzeżenie patentowe.

Urządzenie ułatwiające mówcy odczytywanie tekstu przemówienia, wygłaszanego z podium lub ze wzniesienia, pokrytego daszkiem lub częścią sufitu i posiadającego z przodu pulpit z wystającą nad jego powierzchnią listwą, znamienne tem, że pod znajdującą się z przodu ponad wzniesieniem częścią daszka lub sufitu mieści się skrzynka z otworem obserwacyjnym, zwróconym w stronę mówcy, która to skrzynka zaopatrzona jest wewnątrz, powyżej i poniżej wskazanego otworu, w walce, na które może być nałożona wstęga z tekstem nawinięta pierwotnie na dolny walec, oraz przewijająca się stopniowo w miarę potrzeby na górny walec, obracany zapomocą przekładni kół zębatach, osadzonych na wałach, z których jeden jest ułożony wzdłuż pulpitu i może być obracany przez mówcę.

Michel René Castille,
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

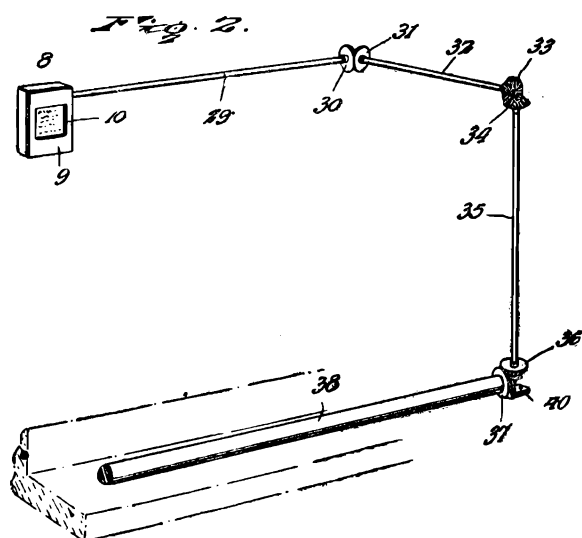
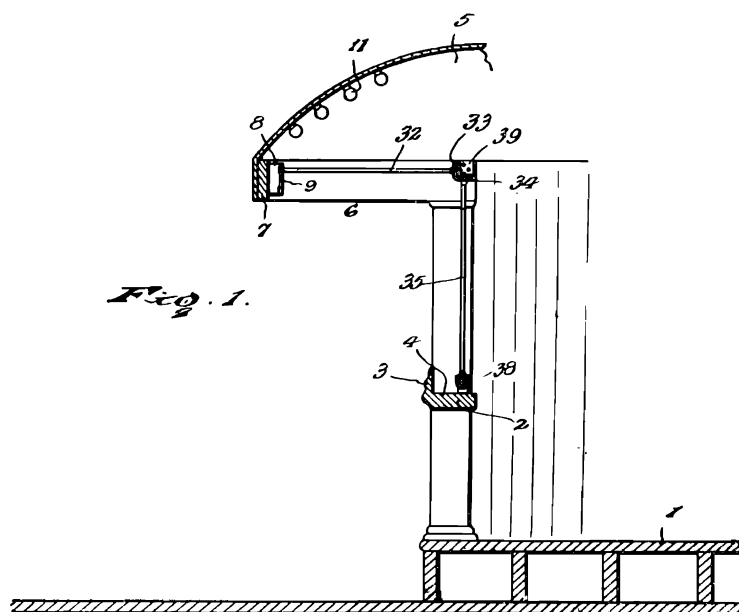

Fig. 3.

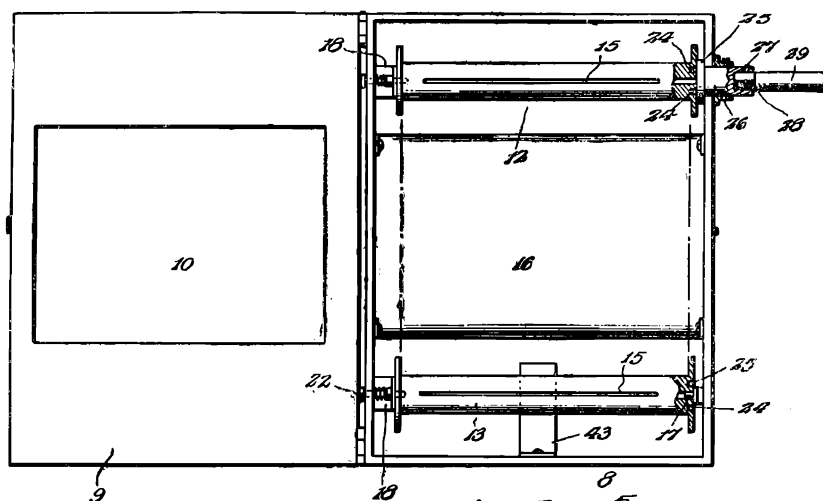

Fig. 4.

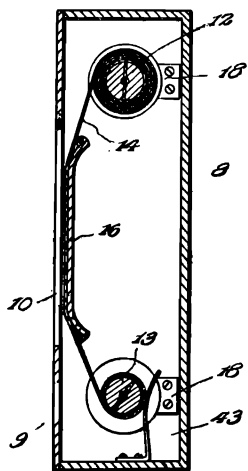

Fig. 5.

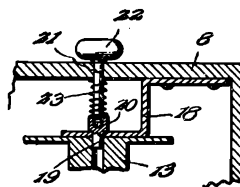

Fig. 6.

